

KIBRIS ve GENÇLİK

özel sayı

Faşist Türk Ocakları Kapatılsın

BAĞIMSIZ BAĞLANTISIZ ÜSLERDEN ARINMIŞ TOPRAĞI BÜTÜN KIBRIS

bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımında faşist çeteler tarafından katledildi!

MUHARREM ÖZDEMİR
(1957–)

MUHARREMLER NEDEN ÖLDÜRÜLÜR?

YUSUF MUSTAFA
KÖGEF Genel Sekreteri

Türkiye'de yüksek öğrenim gören ilerici yurtsever Kıbrıs'lı gençliğe yönelik faşist saldırılar son dönemde alabildiğine yoğunlaştı. Bu saldırıların nedeni ortadadır. «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisini kendisine rehber edinerek Federasyonumuz çatısı altında örgütlenen ilerici yurtsever Kıbrıs'lı gençlik, emperyalizmin Kıbrıs üzerinde çevirmek istediği oyunlara her zaman karşı çıkmıştır. Kıbrıs'ı bir NATO üssü yapmayı amaçlayan her türlü emperyalist çözüme hayır demiştir. Türkiye'de başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ulusal demokratik güçlerin faşizme ve emperyalizme karşı verdiği savaşımın içinde yer almış, Ulusal Demokratik Cephe'nin yanında saf tutmuştur. Bu örgütlü savaşımı yakından izleyen emperyalizm ile Kıbrıs'taki ve Türkiye'deki gerici faşist güçler örgütümüzü yıkmaya yönelik saldırıya geçtiler. Bundan bir süre önce Özer Elmas ve Mehmet Ömer arkadaşlarımız bu amaçla katledildiler. Ancak saldırılar bu arkadaşların ölümü ile bitmedi. Bizim örgütlü savaşımımızın gelişmesine, güçlenmesine koşut olarak saldırılar da arttı. Bu saldırıların arkasında Kıbrıs'ta yeni örgütlenen faşist Türk Ocakları'nın özel bir yeri vardır. Kuzey Kıbrıs'taki ilerici hareketin bir kolu olan ilerici yurtsever Kıbrıs'lı gençliği susturmak, bu faşist örgütün belli başlı amaçlarındandır. Bunu da, örgütlenmesine her yönden yardım eden Türkiye'de faşist kuruluşlar aracılığı ile yapıyor.

Son zamanlarda Kıbrıs sorunu yeniden ön plana çıktı. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin Kıbrıs sorununu NATO çerçevesinde bir çözüme bağlama çabaları hızlandı. Bunun karşısında başta dünya sosyalist sistemi olmak üzere tüm barışçı güçler Kıbrıs'ın bağımsızlığından yana tavır koydu. Bu tavır uluslararası platformlarda da yansımakta ve Kıbrıs'ın bağımsızlığı yönünde kararlar çıkmaktadır. Bu kararlar karşısında daha da hırçınlaşan emperyalistler Kıbrıs emekçi halkına kendi çözümlerini dayatmaya çalışıyorlar. Bu çözümlerin en sonuncusu da bağımsız Kıbrıs Türk Devleti kurulmasıdır. Başta Kıbrıs emekçi halkı olmak üzere tüm demokratik güçler tarafından mahkûm edilen bu çözüm, adadaki emperyalist işbirlikçileri tarafından hayata geçirilmeye çalışılıyor. Kıbrıs emekçi halkının çocukları biz Kıbrıslı gençler de bu çözüme kesinlikle karşı durduk. Bu emperyalist çözümü bütün olanaklarımızla mahkûm ettik. Bizim bu tavrımız karşısında gerici güçlerin bizlere yönelik saldırıları daha da arttı. Uzun bir savaşım vererek aldığımız İstanbul Kıbrıs Erkek Öğrenci Yurdu açılacağı gün faşistler tarafından bombalandı. Bundan kısa bir süre önce örgütümüz binası yine faşistler tarafından bombalandı. Üzerimizdeki baskılar zincirleme olarak arttırıldı. Burjuvazi sağ ve «sol» kolları ile üzerimize saldırdı. Yurdumuzu kapattırmak için oyunlara girişti. Örgütlü gücümüz karşısında yenilen bu girişimlere en nihayet yeni bir kanlı saldırı eklendi. Arkadaşlarımız Muharrem Özdemir ve Ülmen Aygın yurttan çıkıp okullarına giderken faşist çeteler tarafından silah zoru ile kaçırıldılar. Önce faşist işgal altındaki bir yurda, oradan da bir eve götürülen arkadaşlarımızı işkenceye tabi tuttular. Sorguya çektiler. Gece olunca da arkadaşlarımız bir arabaya bindirilerek şehir dışına götürüldü. Orada iki arkadaşımız da kurşunlandı. Muharrem Özdemir arkadaşımız şehit edildi. Ülmen arkadaşımız ölü diye bırakıldı. Ancak yaralanan arkadaşımız sürünerek olay yerinden uzaklaştı ve kendini kurtardı. Böylece ilerici yurtsever Kıbrıslı genç lik bir yiğit neferini daha yitirdi. Bu insanlık dışı cinayetin suçlusu, halkların azgın düşmanı emperyalizmdir, onun işbirlikçileri faşistlerdir. Kıbrıs'taki faşist Türk Ocakları'dır.

Özerler, Mehmetler, Muharremler Kıbrıs'ın bağımsızlığı için savaşım verirken, şehit düşen nice Kıbrıslı devrimcinin yolunda yürüdüler. Bu uğurda onlar da canlarını verdiler. Ama kavga bitmedi. Bitmeyecek. Bağımsız, özgür, yaşanası bir Kıbrıs kurulana dek anti - faşist, anti - emperyalist savaşımımız sürecektir. Kıbrıs'ta emekçi halkımızı işsizliğin, pahalılığın altında ezen, grevleri yasaklayan ilericileri susturmaya, emperyalist çözümleri hayata geçirmeye çalışanlar bunu böyle bilsin.

zafere dair

Korkunç ellerinle bastırıp yaranı
dudaklarını kanatarak
dayanılmakta ağrıya.
Şimdi çıplak ve merhametsiz
bir çığlık oldu ümid...
Ve Zafer
artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar
tırnakla sökülüp koparılacaktır...
Günler Ağır.
Günler ölüm haberleriyle geliyor.
Düşman haşin
zalim
ve kurnaz.
Ölüyor çarpışarak insanlarımız
—halbuki nasıl haketmişlerdi yaşamayı—
Ölüyor insanlarımız
—ne kadar çok—
sanki şarkılar ve bayraklarla
bir bayram günü nümayişe çıktılar
öyle genç
ve fütursuz...
Günler ağır.
Günler ölüm haberleriyle geliyor...
En güzel dünyaları
yaktık ellerimizle
ve gözümüzde kaybettik ağlamayı:
bizi bir parça hazin ve dimdik bırakıp
gözyaşlarımız gittiler.
ve bundan dolayı
biz unuttuk bağışlamayı...
Varılacak yere
kan içinde varılacaktır.
Ve Zafer
artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar
tırnakla sökülüp
koparılacaktır...

NAZIM HİKMET

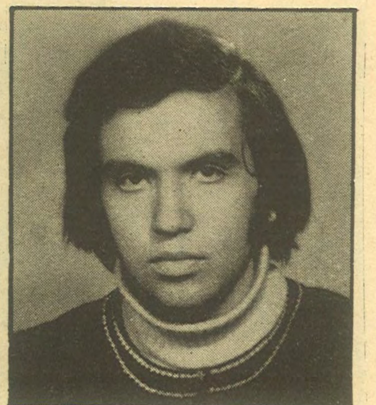
ÖZER'LER, MEHMET'LER, MUHARREM'LER ÖLMEZ!



ÖZER ELMAS



MEHMET ÖMER



MUHARREM ÖZDEMİR

Öldürdüler. Bir Özer. Bir Mehmet. Ve şimdi de Muharrem. Yaşamının baharında, hayın bir karanlıkta faşist kurşunlar kahpece sıkıldı. Ülmen ise ağzına sıkılan üç kurşuna rağmen şans eseri yaşıyor.. Barış çağrılarının, güleç yüzlerin ardındaki kanlı katiller, gözleri dönmüş canavarlar önce kaçırıp işkence ettiler, sonra öldürdüler.

Kıbrıs'ın bağımsızlığı idi istedikleri. Emperyalizmin kana boyadığı Kıbrıs'ta bebelerin, çocukların gençlerin savaşsız, sömürüsüz yaşaması idi. Barıştan, emekten yana bir düzen kurulması idi.

Öldürdüler. İnsanlık dışı faşist katiller vurdu onları. Sandılar ki demokrasi ve ilerleme savaşımı duracak .Sandılar ki korkup kaçacak Özerler, Mehmetler, Muharremler. Ama kavga durmadı. İlerliyor. Hep ilerleyecek. Ta ki Muharremlerin özgürce yaşayabileceği bağımsız bir Kıbrıs, ileri demokratik bir Türkiye kurulana dek.

KIBRIS ve GENÇLİK • Sahibi - Sorumlusu : Burhan Şölen, Yönetim yeri : Menekşe Sok. 21A/5 Demirtepe - ANKARA Baskı : Özakın Matbaası
Son baskı tarihi : 7 ARALIK 1977

KIBRIS'TA PAHALILIK VE İŞSİZLİK

Tüm kapitalist, emperyalist sistemde enflasyon ve işsizlik bu sistemin gereği hızla artmaktadır. Yalnızca Dünya Sosyalist Sisteminde yine bu sistemin gereği bulaşamayan pahalılık ve işsizlik, kapitalist metropoller ve daha da çok geri bıraktırılmış ülke halklarının belini bükmektedir. İspanya'da 800.000 kişi işsizliği ve pahalılığı protesto etti. Madrit'te yapılan bu dev gösteri konunun önemi açısından güncel bir örnektir.



Dev - İş'in düzenlediği «Pahalılığı ve İşsizliği» protesto mitingi.

Bugün Kuzey Kıbrıs'ta yaşayan emekçi halk, işsizlik ve pahalılıktan en fazla etkilenen toplumlardan biridir. Yıllardır emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin baskısı altında, binbir yokluk içinde yaşam kavgası vermektedir. Türk toplumu. Egemen güçler yıllarca «Rumların sömürüsü altındayız», «İş yeri açmamız engelleniyor» bu yüzden gelişemiyoruz, teraneleriyle halkı uyutmaya çalışmışlardır. **Türk toplumu bu yıllarda «Türkten, Türke kampanyasının» dayattığı katmerli bir sömürünün altında ezildi. Sözde ekonomiyi kalkındıracak bu kampanya Türk çarşısındaki tüccarların Rum tüccarlardan aldıkları malları Türk çarşısında daha pahalıya satmalarından ibaretti. Üç beş tane zengini, vurguncuyu daha da zengin yapan bu kampanya milliyetçilik adına yapılıyordu. Rum çarşısından daha ucuza mal almak isteyenler 'Vatan hainliği' ile suçlanıyordu.** Kıbrıs halkı arasına nifak tohumları ekmeye çalışan bu sözde milliyetçiler, Rum tüccarlarla gayet iyi anlaşıyorlardı. Türk toplumunun başına çöreklenen gerici, egemen güçler Türk toplumunu katmerlik bir sömürünün altında tuttular! Devlet değiliz, «Limanımız yok», «Uçak alanımız yok», «Dünyaya açılamıyoruz». İşte yıllarca ağızlarında ciklet gibi çiğnedikleri safsatalar. Yıllar geçti, baskılar arttı, işsizlik arttı, pahalılık arttı, küçük Kıbrıs birçok olaylara sahne oldu. Bugün Kıbrıs ikiye bölündü. Türkler Kuzey Kıbrıs'ta toplandı. Uçak alanı da limanlarda var. Fakat işsizlik daha çok var, pahalılık daha çok arttı.

KTFD kuruldu, seçimler yapıldı. Egemen güçlerin siyasal örgütü UBP (Ulusal Birlik Partisi) iktidara geldi. UBP'nin iktidarı döneminde neler yaptığını, kimin için çalıştığını biz burda belirtmiyelim. Bunu UBP genel başkanı ve KTFD başbakanı Nejat Konuk belirtsin. Kısa bir müddet önce Nejat Konuk bir gazeteye şöyle bir açıklamada bulundu: «Kıbrıs çarşılarında üç beş kişiyi milyoner ettiğimizin farkındayız. Ama kapıldığımız kısır döngü içinde buna devam etmeğe mecburuz.» **Açıkçası şöyle diyor Konuk: «zengini daha zengin yapan bu düzeni devam ettirmeğe mecburuz, çünkü biz bu düzenden çıkarı olan güçlerin iktidarıyız.»** Böylesine bir iktidarın var olduğu KTFD'de halkımız bu pahalılık ve işsizlik girdabında çok acı günler yaşamaktadır. En temel gıda maddeleri b u l u n m a z, b u l u n s a bile ateş pahasınadır. Fiyatlara kısaca bir göz atacak olursak, pahalılığın büyüklüğünü daha iyi anlarız. Etin kilosu 100 TL., Dametes 37,40 TL., Kavun 18 TL., Patates 10 TL., Şeftali 40 TL. Örnekleri daha da çoğaltabiliriz. Bu pahalılıkta, işsizliğin had safhaya çıktığını düşünürsek, Kıbrıs Türk toplumunun içine düştüğü durumu anlayabiliriz. UBP iktidarı yeni iş sahaları açacağına, açık olanlar, da egemen güçler lehine kapatmak istiyor. Devlete bağlı Sanayi Holdingteki fabrikalarda üretimi artıracağına yeni fabrikalar açacağına açık olanları bile tam kapasite ile üretime geçirmemekte, zarar eder durumda gösterip, özel sektöre devretme çabası içindedir. Yeni iş sahaları açmayıp, halkı işsiz bırakıp, göçe zorlayan bu iktidar, işsizlik olmasına rağmen Türkiye'den sözde işçi, özde partizanca amaçlar için gönderilen karanlık amaçlı kişilerin Kıbrıs'a girmesine müsaade etmektedir. Bu da işsizliği artırmaktadır. Kendi kendine yetecek kadar bir ekonomik potansiyele sahip olan ama bunu halk yararına kullanmayıp, üç beş kişi için kullanan UBP, halkın pahalılığa, işsizliğe karşı tavrını değişik yönlere çekmeğe çalışıyor. Kendilerinin egemen güçlerden yana politikalarının bir sonucu olan bugünkü pahalılık ve işsizliği bağımsız bir devlet olamayışlarına bağlıyorlar. Rumlar bizi ekonomik ablukaya aldı diyorlar. UBP iktidarının sayın bakanı Atakol, Kıbrıs'ın ekonomik durumu ile ilgili olarak bir gazetenin düzenlediği forumda Türkiye tekelci burjuvazisinden yakınmaktadır. Türkiye özel sektörü Kıbrıs'a yeterli ilgiyi göstermedi demektedir. Sanki Türkiye burjuvazisi Kıbrıs'a el atsa işsizlik ve pahalılık ortadan kalkacak. Bu görüşe artık çocuklar bile gülmektedir. Yazının başında belirttiğimiz gibi yıllarca limansızlıktan ekonomik ablukadan yakınanlar, bu gün bütün bunlara sahip oldukları halde, başka şeylerden şikâyet ediyorlar. Akıllarınca halkı kandırmaya çalışıyorlar. Üretime geçmeyen, ülkenin döviz olanaklarını üç beş tane payreks ve battaniye tüccarları için harcayan ve enflasyonu körükleyici bir ithal politikası izleyen UBP şimdilerde Amerikan CIA patentli BAĞIMSIZ KIBRIS TÜRK DEVLETİ tezini temcit pilâvı gibi ortaya atıyor. Sözde bağımsız Kıbrıs Türk Devleti kurulursa Kıbrıs Türk toplumu bütün ekonomik, sosyal sorunlarına çözüm bulacaktır. Bu özünde emperyalist mihrakların ve yerli işbirlikçilerinin baş vurdukları bir taktiktir.

Pahalılık olsun, işsizlik olsun, her türlü sorunun çözümünün Kıbrıs sorununun nihai çözümünde olduğunu ve bu nihai çözümünde Bağımsız, Bağlantısız, Bütün Askerî Üs ve Tesislerden Arınmış, Toprağı Bütün bir Kıbrıs'ta son bulacağını halkın gözünden kaçırmaya çalışıyorlar. Libya çöllerinde çalışmaya mahkûm edilen halkımız, sorunlarının kaynağının her geçen gün daha çok bilincine varmaktadır. **İşsizliğin, pahalılığın sebeplerini daha iyi öğrenmektedir ve anlamaktadır ki, Kıbrıs'a kalıcı bir barış gelmeden, Kıbrıslılar arasında ekonomik ilişkiler kurulmadan, kapitalizm ortadan kaldırılmadan, ne işsizliğin ne de pahalılığın çaresi bulunamaz.**

Bursa'dan Mektup

BURSLAR VERİLSİN

Bursa'da okuyan Kıbrıs'lı öğrencilerin sorunlarını dile getiren Bursa Kıbrıs'lılar Yüksek Öğrenim Komitesi'nin gazetemize ilettiği yazıyı aşağıda veriyoruz.

Bizler halen Bursa'da öğrenimimizi zor koşullar altında sürdürmeye çalışan Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliğiyiz.

Sorunlarımızın en acil ve en önemli olanlarını siz halkımıza duyurmaya çalışalım.

Türkiye'deki pahalılıkta Bursa'da bir öğrencinin öğrenimini sürdürebilmesi için gereksinimleri şöyledir.

EV AYLIĞI 600 TL. (SU ELEKTRİK ISINMA GİDERLERİ DAHİL)	
ULAŞIM GİDERLERİ 150 TL.	
ÖĞLE VE AKŞAM YEMEĞİ 900 TL.	
EĞLENCE (SİNEMA TİYATRO) 100 TL.	
DİĞER GEREKSİNMELER 200 TL.	
TOPLAM	**1950 TL.**

Yukarıdaki çizelgede görülen parayı genel olarak ailelerimiz bizlere gönderemiyorlar. Ailelerimizin bizlere bu parayı gönderememesinin nedeni bozuk düzendir.

Emeklerinin karşılığını alamayan ailelerimiz, aldıkları miktarla ancak hayatlarını devam ettirebiliyorlar. Bu şartlar altında öğrenimini sürdürmeye çalışan öğrencilere aileleri ayda ortalama 600 TL. kadar bir para gönderebiliyorlar. Bu durumda ortaya 1350 TL. bir açık çıkmaktadır.

Biz bu açığın kapatılması için Bursa'da okuyan her öğrenciye burs bağlanmasını ve bunun yanında yurt açılana kadar 600 TL. ev aylığı verilmesini devletten istiyoruz. Tüm bu pahalılık içinde öğrenime başlamaya veya sürdürmeye çalışan öğrenciler parasal güçlükleri yenemiyerek çözülmeye başlıyacaklardır. Bir kısmı Şubat ayına doğru, bir kısmı ise önümüzdeki günlerde Kıbrıs'a dönüp işsizler ordusuna katılacaklar.

Başta KÖGEF olmak üzere tüm demokratik kitle örgütlerinin ve öğrenci gençliğin örgütlü ve kararlı savaşımı sonucu kısıtlı da olsa kontenjanlar alındı.

İktidarın Ulusal Eğitim ve Kültür İşleri Bakanlığı karşılaşacağımız sorunlar üzerinde bir an bile durmadı. Öğrenci düşmanı tavrının doğal bir sonucu olarak bizi sorunlarımızla başbaşa bıraktı. Yerleşebilmek için ev bulamadık. Bulduğumuz evlerin kiraları çok yüksek.

Sağlıksız otel ve pansiyon odalarında öğrenimimizi sürdürmeye mecbur bırakıldık. Bu şartlar altında, başarılı bir öğrenim sürdürmemizi kimse bizden bekleyemez. Bundan doğacak olumsuz sonuçlar K.T.F.D. Ulusal Eğitim ve Kültür İşleri Bakanlığına aittir.

İktidarın, örgütlü bir savaşım sonucu gerileyerek almak zorunda kaldığı kontenjanları, yüksek öğrenim gençliğinin örgütlü olmadığı şehirlere kanalize etmesi, yüksek öğrenim gençliğini örgütsüz bırakıp sorunlarına, dolayısıyla halkının sorunlarına sahip çıkmasını önlemek için oynanan bir oyundur.

Ancak bu sorunlar emekçi halkımızın sorunlarından soyutlanamaz. Bozuk düzenden kaynaklanan öğrenci sorunları halkımızın ağır koşullar altında yaşamaktan çökmüş omuzlarına yüklenemez. Onların bir parçası olan Kıbrıs gençliği, demokratik haklarını alabilmek için örgütlenmenin zorunlu olduğunun bilincindedir.

Örgütlü ve karalı bir şekilde en doğal hakkımız olan yurt ve burs ile ilgili istemlerimizi haykırırken bir kez daha hep birlikte Kıbrıslı gençliğin savaşımının süreceğini vurgularız.

YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ

Bursa Kıbrıslılar Yüksek Öğrenim Komitesi

SANAT KÖŞESİ

BURJUVA SANATI VE SOSYALİST SANAT

Burjuva sanatını açıklayabilmek için burjuva düzeninin bozuk yapısının bir sonucu olarak kapitalist düzenin içinde bulunduğu ekonomik çıkmazı ve emperyalizmin yeni sömürü alanları bulması, gelişen devrimci hareketi bastırabilmesi için takip ettiği politikayı anlamak gerekir.

Burjuvazi tarafından yönlendirilen sanatçılarla, gerçekleştirilen sanat ürünleri emperyalizmin hem kendi ülkesi içerisinde hem de kendine bağımlı ülkelerde «sömürü ve afyonlama» ürünü niteliğindedir. Emperyalizm için önemli olan sömürdüğü, kendine bağımlı kılmak istediği ülkelerin halklarını somut gerçeklerden uzaklaştırmak, afyonlamak, bölmek ve sömürmektir. Emperyalizm hem kendi hem de kendine bağımlı ülkelerin halklarının bilinç altına güncel gerçeklerin dışında, büyük derin mitoslar imgeler yerleştirmek bu yolla onlara egemen olmak istemektedir. Böylece sanat yolunda hem kendi sömürüsünü hem de propagandasını sürdüren emperyalizm bu propagandanın etkisi altına aldığı insanları gerçeklerden **uzaklaştırmakta** ve kendi silâhı olan idealizme köle yapmak istemektedir.

Bugün burjuvazinin sanat ürünü diye kitlelere sundukları, her gün binlerce ve binlerce bilinçsiz insanı özgerçeğinden, öz istemlerinden koparmakta kendi saçma, yalancı dünyasına sürüklemektedir. İktidarı elinde bulunduran burjuvazi onu elinde tutabilmek, emekçi yığınlarının bilinçlenip kendi haklarına sahip çıkmalarını önlemek için sanat ve kültür konusunda da sömürüyü devam ettirmek istemektedir Sermaye birikimini artırmak, hem ülkeyi hem de emekçilerini daha fazla baskı altına alabilmek için elindeki bütün olanakları kullanır. **İktidarda olmanın verdiği olanaklarla radyo, televziyon, seks filimleri, foto roman türleri, «vak vak amcalar,» hayal mahsulü kitaplar, seks yayınları ve bunlar gibi daha nice araçlarla iktidarını pekiştirmek istemektedir.**

Bunlarla sömürünün esasını gizleyerek işçi sınıfı ve yandaşlarının uyanmasını önlemek ister. Onlara geçici ve bireysel tatmin yolları aşılamağa çalışır. «Hür Dünya» nakaratları bulunan ürünleri, kitlelere empoze eder. **«Hür Dünya» dedikleri ülkelerde ne kadar pislik, sapıklık varsa bunları bütün araçları kullanarak yutturmağa çalışır. Bir taraftan da kitle haberleşme araçları ile soğuk savaş kışkırtıcılığı yapar sosyalizmin kazanımlarını gözden düşürmek için dünya sosyalist sistemine çamur atar.** Emperyalizm aynı zamanda bu kozmopolit kültürü ile halklar arasında kin ve nefret tohumları ekerek ülke halklarını birbirine düşürmeğe çalışır. **Ülkeleri bölerek kendine bağımlı kılar.**

Bütün bunlardan sonra bir de Kıbrıs pratiğine bakalım. Uzun yıllar İngiliz sömürge idaresinde yaşayan ülkemiz her konuda olduğu gibi kültür ve sanat konusunda da emperyalizmin hışmına uğramış yoz bir duruma getirilmek istenmiştir. Yılların sömürge zihniyeti bizleri kendi benliğimizden uzaklaşmağa götürmüş, gözü kapalı batı hayranlığına özellikle, İngiliz emperyalizminin kültürüne itmiştir. Bu zihniyet kültür ve sanat hayatımıza pranga vurmuş bir elin parmakları kadar az olan sanatçılarımızı batı gericiliğinin o yapışkan hayranlığı ile yozlaştırmıştır. Bu sanatçılar etkin burjuva ideolojisinin, yani emperyalizmin işbirlikçileri ve kurumları tarafından (Gençlik Spor ve Kültür Dairesi) (KTFD Tiyatroları) (BRT) vs. tarafından kendi dar kabukları içine sıkıştırılmış ve sanatın o en gerici ve en soysuz ürünlerini vererek, halkımızla kurulabilecek kültür köprülerine set çekmişlerdir. Şiirde, resimde, tiyatroda bunların temel unsurları yalnızlık ve gözyaşı olmuş vatan millet, sakarya nutuklarıyla (Romancılarımız belki hiç olmamış) bireyciliğin karanlık çıkmazında yok olmuşlardır.

Bütün bunlar madalyonun bir yüzü. Gelelim diğer yüzüne **Burjuvazi tarafından yönlendirilen sanatçıların dünya görüşleri estetik anlayışları ve tutarsızlıkları toplumsal hareketin gelişmesiyle onları çıkmaza götürürken tarihsel süreç içerisinde «Sosyalist Sanat» sınıf mücadelesindeki yerini almaktadır.** Sosyalist sanat devrimci proletaryanın (İşçi sınıfının) gelişimi ile toplumsal hayata ağırlığını koyar. **Burjuva sanatçılarına karşı, sosyalist sanat, yansıttığı dünyayı işçi sınıfının devrimci mücadelesiyle yüceldiği bir bakış açısından görür. Lenine göre sosyalist sanatın ideolojik tavrı onun sosyalist partizanlığı olarak açıklanır. Burada gerçekcilik, içtenlik sosyalist sanatın temel yapı taşlarındandır.** Bu sosyalist sanat yöntemi yaratıcı itici ve dinamik etkinliğiyle edebiyatta ve sırası ile sinema tiyatro resimde görsel sanatlarda kendini gösterir.

Avrupa Asya Güney-Kuzey Amerika'dan Brecht, Becher, Neruda, Nevza, Amado, N: Hikmet, Anderson, Patolini, Guttuzo, Fuçik, Guilen gibi sanatçılar sosyalist sanatın evrensel önderleridirler.

Böylece Devrimci sanatçılar kendilerini geçmişin yoz bağlarından kurtarıp gelecek mutlu düzen için ürün vermektedirler. Ve bu şekilde kitlelere bilinç götürerek sermayeyi devirmek üzere doludizgin bir mücadeleve giren proletarya ve emekçi halk saflarına omuz vermektedirler.

Yukarıda anlatılanların dışında kısaca devrimci sanatın partizan karakterini vurgulayalım. **Sosyalist sanat yığınların kapitalizme emperyalizme karşı birleşmeleri, sosyalist zafer yolunda bir tek yürek ve irade halinde ilerlemeleri geri ve yoz geleneklerden binlerce yılın biriktirdiği kof düşünce yığınının ve emperyalizmin kozmopolit kültürünün etkilerinden kurtulmaları devrimci olan her şeyi geliştirmelerine yardımcı, düşmana darbe indirmek ve yok etmek üzere kuvvetli bir silah olarak parti denetiminde sosyalist sanatçılar tarafından geliştirilir.**

Bugüne kadar emperyalizmin her alandaki gerici saldırılarına ve faşizmini körükleyen karanlık emellerine karşı kurulacak ve kurulmuş olan cephelerde sosyalist sanat ta yerini almıştır ve alacaktır.



İŞÇİ SINIFININ SAVAŞKAN OZANI NAZIM HİKMET

Devrimci Tiyatro

Bu sayımızdan itibaren devrimci tiyatro üzerine bir yazıyı bölüm bölüm yayınlıyoruz.

Günümüz tiyatrosu eskiden bu yana gelen geleneksel tiyatronun tüm kurallarını ve biçimlerini parçalayarak, tiyatronun temel niteliklerini yenilemeğe çalışan sınıfsal çatışmanın bir aracı olma yönünde büyük atılımlar yapan «Devrimci tiyatrodur.»

Devrimci tiyatronun kökeninde dikta rejimlerine, faşizmin haksız kıyımlarına, işkencelerine ve kısıtlanan özgürlüklere karşı bir direniş, bir baş kaldırı yatar. 1. Dünya savaşını izleyen yıllarda ilkin Piscator'un kuramsal açıdan biçimlendirdiği «Politik Tiyatro» ve özellikle 2. Dünya savaşından sonra batıda bir direniş hareketi olarak ortaya çıkan Devrimci Tiyatro faşizme karşı sanat yoluyla verilen kavganın bilinen örnekleridir. Böylesine önemli bir amaç için sürdürülen kavga doğal olarak ülkelerin somut koşullarına göre oluşmakta ve gelişmektedir. Örneğin Türkiye'de Devrimci Tiyatro ilk olarak bir aktarmacılık sanatı olarak ortaya çıkmıştır. Uygulanan yöntemler, seçilen oyunlar, günçeli yansıtmaktan çok uzaktı. Nesnel bir değerlendirme yapılmaksızın sahnelenen oyunların ise istenilen başarıya ulaştığı sözlenemez. Ne var ki daha sonra baskı rejimi yaşaması, devrimci tiyatroya derinliğine bir işlev kazandırdı. **İşçi sınıfının ve emekçilerin sömürüsüz bir dünya için vermekte oldukları örgütlü savaşımda kavganın bir kolu oldu.** Ticarî tiyatroların karşısında yer alarak, bu tiyatrolara karşı kıyasıya savaş açtı.

Bugün devrimci tiyatronun yerleşmiş olan kuralları kırarak, engelleri göğüsleyerek, kavramları alt üst ederek tiyatroya yeni öz getirme yolunda hayli ileri adımlar attığını söyleyebiliriz.

Kıbrıs'ta ise sanat ve kültür, baskı gören başka ülkelerin sanat ve kültürüyle benzer nitelikler taşımakta. **Emperyalizmin yıllardır süren baskı ve yılgı politikası Kıbrıs halkını öz değerlerinden koparmış, buna karşılık kendi yoz kültürünün çamuruyla yoğurmuştur.** Gelişen her savaşımın, atılan her ileri adımın filizlenen her yeni düşüncenin karşısına emperyalizmin çıkarlarına koşut, uyutucu, pasifleştirici engeller çıkartılmıştır.

Ancak her geçen gün gelişen olaylarla, emperyalizmin ada üzerindeki çıkarlarına darbeler indirilmekte, Kıbrıs emekçi halkı giderek artan bir kararlılık içinde örgütlü savaşımını sürdürmektedir. Biz yazımızı daha çok sorunun sanatsal açıdan ele alacak ve özellikle Türk toplumunun tek sınıf ve kitle sendikası DEV - İŞ'in bağrında yeşeren «Devrimci Sanat Tiyatrosu» üzerinde yoğunlaştıracağız.

Okurlardan Seçmeler

KADINLAR

Kadınlar
boyalı tırnaklı kadınlar
özgürlük diyorum
soyunmak değildir
içki içmek
kumar oynamak ve de
özgürlük değildir
yaptığını yapabilmek erkeklerin
kadınlar erkeklerden üstün
erkekler kadınlardan üstün değildir
kadınlar
emekçi kadınlar
çok çocuklu
çok dertli
az mutlu kadınlar
kadınlar kaldırım değildir
uyumak görevimiz değildir
kadınlar
yeryüzü kadınları
kara derili beyaz ve de sarı
uzatın ellerinizi
gelecek kadınların
erkeklerin ve de
gelecek
barış ve özgürlük yılları

Neşe YAŞIN

KAVRAMLARI TANIYALIM

İLERLEME

Daha alt düzeyden daha yüksek düzeye ilerleyen nesnel gelişim sürecinin sonucu ve uğrağıdır. Maddenin gelişimi sırasında ilerleme ve gerileme diyalektik bir birlik oluşturulurlar. Bu birliğin içinde, mevcut maddenin hareket biçimine bağlı olarak, bu biçimin gösterdiği gelişim, üst düzeye yükseldiği ölçüdeki ilerici unsur ağırlık kazanır. Her ilerici gelişimin genel yasası (*) olumsuzlamanın olumsuzlanması yasasıdır. Tarihsel maddecilik toplumun genel gelişim yasalarından hareket ederek, tarihsel, toplumsal ilerlemenin nesnel ölçütlerini saptamıştır. Tarihsel maddecilik, üretim güçlerinin serpilip gelişmesinde «Bütün toplumsal gelişimin ana ölçütünü verir» (Lenin). Ancak bu gelişim, üretim ilişkilerinin karakteriyle sıkı bir bağımlılık içinde ele alınmalıdır. Çünkü bu ilişkiler üretimdeki gelişimin hızını, kapsamını ve toplumsal hedeflerini olduğu kadar, emekçi kitlelerin toplumsal yaşam koşullarını da geniş ölçüde belirler. **Bu nedenle toplumsal ilerleme, son tahlilde, üretim güçlerinin gelişimine bağlı olan toplumsal ilişkilerin ortaya koyulduğu nesnel olanaklarca belirlenir. Günümüzde toplumsal *ilerleme* uğruna mücadele vermek demek, sosyalizmin ve sınıfsız toplumun kurulması için mücadele vermek demektir;** Çünkü ancak o toplumsal ilişkiler üretici güçlerin çalışanların çıkarları doğrultusunda engelsiz gelişimini olanaklı kılar ve bunu gerektirirler. Bir zamanlar, yükselme çabası içindeki burjuvazinin fikir sözcüleri tarafından geliştirilip hararetle savunulan «ilerleme» fikri, bugün emperyalist burjuvazinin karşı çıkıp mücadele ettiği bir fikirdir. **Burjuvazi, toplumsal gelişimi engelleyen kendi sınıfsal çıkarı, toplumsal çıkarların tümüyle uzlaşmazlığa düştüğü, onlarla çeliştiği için gerici sınıf durumuna girdiğinden beri işçi sınıfı toplumsal ilerlemenin taşıyıcı gücü olmuştur.**

(*) OLUMSUZLAMANIN OLUMSUZLANMASI YASASI

Maddeci diyalektiğin genel işlerliği olan temel yasası. Bu yasaya göre, gelişim, mevcut niteliklerin sürekli olumsuzlanması olarak öyle bir biçimde yol alıyor ki, olumsuzlanmış olan nitelik, bu kez yeni bir olumsuzlanmaya uğrar ve başlangıçtaki niteliğin temel yanları, gelişim tarafından daha yüksek bir aşamada gene tekrarlanır. Her gelişim, mevcut niteliğin, diyalektik olumsuzlanması biçiminde yürüdüğüne ve her yeni nitelik, eski niteliğin tüm olumlu yanlarını içinde koruduğuna, ama gelişimin kendisi, bu basamakta durup kalmadığına göre; yeni niteliğin de bir olumsuzlamaya uğraması kaçınılmazdır. Bu ikinci olumsuzlamanın sonucunda, yani olumsuzlamanın olumsuzlanmasından sonra, mantıksal olarak, başlangıçtaki nitelikle, yani olumlamayla özdeş olması gereken, ama, gelişimin ilk iki aşamasındaki olumlu, ilerici yanlarla beslenip zenginleşmiş olduğu için, başlangıç evresi ile yalnızca biçimsel bir benzerlik gösteren, yeni bir nitelik doğar.

Gelişim, olumsuzlamanın olumsuzlanması aşamasında, önceki aşamaların belli yanlarını ve karakteristik özelliklerini daha yüksek bir aşamada tekrarlar; bu nedenle de şematik olarak bir helezon biçimiyle gösterilebilir. Bu «daha önce geçilmiş aşamaların gene, ama değişik biçimde, daha yüksek bir basamakta —olumsuzlamanın olumsuzlanması— basamağında yeniden yaşayan bir gelişimdir; düz bir çizgi biçiminde değil de, sözgelimi bir helezon biçiminde ilerleyen bir aşamadır» (Lenin).

Olumsuzlamanın olumsuzlanması'nı diyalektiğin genel bir yasası olarak ele alan ilk düşünür Hegel'dir. Ne var ki, Hegel bu yasayı nesnel olarak gerçekleşen madde gelişiminin ve maddenin hareket biçimlerinin yasası olarak görmeyip, —idealist bir tavırla— mutlak ide'nin bir gelişim yasası saymıştır. Ancak, olumsuzlamanın olumsuzlanması yasasını, diyalektiğin temel yasalarından saymaktan da geri kalmamıştır. Bu yasa, Hegel'in sistemini yönetici ve yön verici bir hareket nedeni gibi boydan boya kaplar ve yapay bir gelişim şemasına dönüşür. Bu şemaya dayanarak dünya sürecini bir biri içine sokulmuş üçlüklerin —olumlama, olumsuzlama, olumsuzlamanın olumsuzlanması— oluşturduğu bir sistem olarak düşünmüştür.

Diyalektik maddecilik için olumsuzlamanın olumsuzlanması yasası biricik temel yasa değildir, çünkü gelişimin yalnızca belirli yanını yansıtır. Gelişimin itici gücünü ve kaynağını ortaya koyan karşıtların birlik ve birbiriyle mücadelesi yasasından ve çelişkilerin çözümlenmesinin karakterini ve gelişimin iç mekanizmasını tanımlayan niceliksel değişimlerin, niteliksel değişimlere dönüşmesi yasasından farklı olarak her bir gelişim aşamasının iç bağlamlığına işaret eder ve gelişimin alçaktan yükseğe ilerleme eğilimini ve yönelimini belirtir. İşte bu açıdan «Çok genel ve çok geniş etkili ve önemli bir doğa düşünce ve tarih yasasıdır.» (ENGELS).

BİREYSEL TERÖRİZM DEVRİMCİ EYLEM OLAMAZ

Son zamanlar, dünyada ve Türkiye'de meydana gelen bazı olaylar, basın tekelleri tarafından kitlelere yanlış bir şekilde aktarılmakta, devrimci savaşım karalanmaya, bu olaylardan yararlanılarak baskılar artırılmaya çalışılmaktadır. Uçak kaçırma, adam kaçırma, banka soyma v.b. olaylar gittikçe artan bir yoğunluk kazanmaktadır. Bütün bunlar «devrimcilik» adına yapılmakta ve büyük tirajlı burjuva gazeteleri bunları devrimcilerin eylemleri olarak yansıtmaktadır. **Acaba gerçekten bu eylemler devrimci savaşım yöntemleri midir? Acaba bu eylemler çıkış yolu mudur? Bu yöntemlerle sömürüyü ortadan kaldırmak gerçekten mümkün müdür? İşçi sınıfının bilimi bu soruları hayır diye yanıtlar.** İşçi sınıfının biliminde savaşımın temel biçimi yığınsal eylemlerdir. Lenin bireysel terörizm için şöyle diyor: **«Biz uzun yılların deneyi ile doğrulanan eski kanımızda, yani bireysel terörist suikastlerin politik mücadelenin amaçlarına uygun olmayan araçlar olduğuna ilişkin kanımızda direniyoruz»** (Bütün Eserler c35 sf. 219) Devrimcilerin savaşım biçiminin ne olduğunu da Dimitrof'tan okuyalım: **«Yığınlar arasında çalışma, yığınsal mücadele, yığınsal dayanışma, tek cephe, asla serüven. Devrimci taktikimizin alfabesi budur.»** (Bütün Eserler c. 9 sf. 269) Türkiye'de gelişen devrimci savaşımı yakından gözlemlersek, bu sözlerin ne kadar doğru olduğunu rahatça gözlemleyebiliriz. Türkiye'de çeşitli grupçuklar, şimdiye kadar birçok banka soymuş, adam kaçırmış, buna benzer bireysel ve grupsal terörist eylemler yapmıştır. Ancak, bu eylemlerin Türkiye'deki sömürü düzeninin kalkması yönünde herhangi bir etki yapmadığı ortadadır. **Aksine, işbirlikçi burjuvazi bu eylemleri bilerek, işçi sınıfına saldırmış, bireysel terörizmi kitlelere sosyalizm diye sunarak kitleler önünde sosyalizmi küçük düşürme fırsatı bulmuştur.** Bu eylemler burjuvazi tarafından çeşitli biçimlerde kullanılmış ve yönlendirilmiştir. **Türkiye işçi sınıfının şanlı DGM direnişi, şanlı 1 Mayıs gösterileri ve günümüzde büyük bir disiplin ve dayanışma içinde devam eden MADEN-İŞ grevi sömürü düzenini sarsmakta, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni muştulamaktadır. Bu kitlesel eylemler geniş kitlelerin sempatisini toplamakta, daha geniş yığınları örgütlü savaşıma çekmektedir.**



Konu ile olan ilişkisinden dolayı son olarak kaçırılan ve bütün dünyanın dikkatini üzerine çeken «Lufthansa» uçağının kaçırılması üzerinde kısaca durmakta yarar var. Acaba bu uçağın kaçırılması ve içerisindeki masum insanların öldürülmesi ile emperyalizm nasıl geriletilecekti? **Emperyalizmin gerilemesi şöyle dursun «devrimci» süsü ile ortaya çıkan bu maceracıların eylemleri geniş kamuoyunda devrimci güçlerin prestijini sarsmaktadır.** Emperyalizm bu türden maceracı eylemlere dayanarak manevra alanını genişletmekte bu eylemleri bahane ederek baskılarını artırmakta, faşist yasalar çıkartmaktadır. Nitekim Federal Almanya'da böyle olmuştur. Bu uçak kaçırma olayını fırsat bilen gerici faşist güçler, ilerici güçlere karşı genel bir saldırıya geçmiş, demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayıcı yasalar çıkarmıştır. **Maceracılık bireysel terörizm, herzaman emperyalizmin ekmeğine bal sürmüştür. İlerici güçlere düşen görev; maceracılıkla, devrimci savaşımı ayırdedebilmektir.**

Bireysel terörizm, kapitalizmin toplumsal bunalımının bir ürünüdür. İşçi sınıfının bilimi ile yakından, uzaktan ilişkisi yoktur. **Bireysel terörizm, küçük burjuvazinin kapitalizme karşı bilinçsiz tepkisidir.** Bu tepki, sınıfsal bir tepki değil, kökü kapitalizmin hastalıklarına ve küçük burjuvazinin bunalımlarına dayanan, bireysel bir tepkidir. Kendilerini «devrimci» diye niteleyen bu kişilerin ve örgütlerin eylemleri herzaman emperyalizmin elinde etkili bir araç olmuştur.

İşçi sınıfının burjuvaziye karşı çeşitli savaşım biçimleri vardır. Bu savaşım biçimlerinin tümü çeşitli oranda zoru içerir ve bu zor işçi sınıfının gücüdür. «Zor» işçi sınıfının, yoksul köylülüğün ve diğer emekçilerin birleşik gücünün burjuvaziye dayatılmasıdır. Bu da işçi sınıfının politik partisinin öncülüğünde, somut durumun somut tahliline göre, çeşitli taktik biçimleri içerir.

Bağımsızlık, barış, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımında en önemli görevlerden bir tanesi de bireysel terörizmi, maceracılığı teşhir etmek, ideolojik olarak mahkûm etmektir. Özellikle öğrenci gençlik içerisinde boy atan bu görüşleri, işçi sınıfının bilimi ile çürütmek, gençliğin savaşımını, işçi sınıfının savaşımına tabi kılmak en önemli görevlerdendir. Bireysel terörizmle ilgili son sözü yine Lenin'e bırakalım: **«Yalnız yığınsal hareket gerçek politik mücadele aracı olarak kabul edilebilir.»** (Bütün Eserler c. 35 sf. 219)

10-17 KASIM DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ HAFTASIDIR

YAŞASIN DÜNYA GENÇLİĞİNİN BARIŞTAN DOSTLUKTAN İLERLEMEDEN YANA SAVAŞIMI

Her yıl 10 - 17 Kasım arasındaki günler Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası olarak tüm dünya gençliği tarafından coşkuyla kutlanmaktadır.

10 Kasım Dünya Gençlik Günü ile 17 Kasım Dünya Öğrenci Günü arasındaki hafta, Barıştan, Dostluktan, İlerlemeden yana, Irkçılığa, şövenizme, faşizme, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe karşı özveriyle savaşım veren enternasyonalci Dünya gençliğinin birlik, mücadele, dayanışma bayrağını daha yükseklere çıkardığı bir haftadır.

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonunun kuruluş günüdür 10 Kasım. 1945 yılının 10 Kasımında Londra'da düzenlenen Dünya Gençlik Konferansında kurulan DDGF en büyük gençlik örgütlerindendir. 96 ülkede 100 milyonun üzerinde genç bu örgüt çatısı altında toplanmıştır. Dünya işçi sınıfı hareketinin gelişmesi, işçi sınıfı ideolojisinin geniş kitlelere mal olması mücadele içindeki gençliği yığınsal örgütlenmeye zorlamıştır. İşte böylesine bir zorunluluğun sonucunda doğmuştur DDGF. Kuruluşundan günümüze 32 yıl geçti. 32 yılda devamlı gelişti, daha çok genci kucakladı .Bugün artık dünya gençliğinin en saygın, en savaşkan, en kararlı örgütüdür. Milyonlarca genci işçi sınıfının yolunda savaşıma katmak uğraşı içindedir.

17 Kasım Anti - Faşist mücadele tarihine, istilâcı Alman faşistlerine karşı fedakârca mücadele veren, Çek halkının yanında, ön saflarda döğüşen Çek öğrencilerinin yarattığı şanlı bir direniş günü olarak geçti. Alman orduları 1939'da Çekoslovakya'yı işgâl etti. Karşı direnişe geçen Çekoslovakya halkı büyük anti - faşist gösteriler düzenledi. 11 Kasım 1939'da Jan Opletal adlı bir tıp öğrencisinin faşistler tarafından öldürtülmesi büyük gösterilere yol açtı. Bunun üzerine işgâlci faşistler 17 Kasımda bütün üniversiteleri kapatarak ilerici, anti - faşist, yurtsever öğrencileri toplama kamplarına gönderdi. Bu olay Dünyada nefretle karşılandı. 1941'de Alman faşistlerinin Sovyetler Birliği'ne saldırmasından sonra Moskova'da toplanan emekçi gençler ve öğrenciler faşizme karşı tüm dünya gençliğini ve öğrencilerini anti - faşist birlik kurmaya çağırdı. 1941 de Londra'da uluslararası öğrenci toplantısı düzenlendi. Bu toplantıda 17 Kasım, Uluslararası Öğrenci Günü olarak kabul edildi. **Uluslararası Öğrenci Birliği (UÖB) 1939 olaylarından 7 yıl sonra Dünya Gençliğinin özgürlük ve barıştan yana mücadele geleneğine 17 Kasım geleneğine bağlı olarak 1946'da Prag'da kuruldu.** Dünyadaki öğrencilerin % 75'i bu örgüt çatısı altındadır. 47 örgütün temsil edildiği bu birliğe 88 örgüt bağlıdır.

DDGF ve UÖB dünya emekçi ve öğrenci gençliğinin her türlü sorunu ile yakından ilgilenmekte, bunlara çözüm aramaktadır. Her yıl çeşitli ülkelerde uluslararası forumlar, açık oturumlar düzenlemektedirler. Bu toplantılara dünyanın her yerinden gençler katılmakta, sorunlarını ortaya koymakta, görüşlerini açıklamakta ve çözümler aramaktadırlar. Gençliğin bu savaşkan örgütleri yalnız gençlik sorunları ile ilgilenip çözümler aramakla yetinmemektedirler. Gençlik artık hayatın her alanında ağırlığını koymakta, ekonomik, kültürel, sosyal tüm olaylarla ilgilenmektedir. UÖB Ocak 1977 tarihinde Libya' da YUED «Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen» ile ilgili bir forum düzenledi. Forumun konusu 'Öğrencilerin ve öğrenci örgütlerinin toplumsal ilerleme ve kalkınma yolunda yeni uluslararası ekonomik düzen savaşımındaki görevleri ve katkıları' idi.



DDGF gençliğin barışçı geleneğini sürdürüyor. Daha ikinci emperyalist paylaşım savaşının bitiminden hemen sonra, Kasım 1948 de Barış kampanyasını başlattı. Tüm d ü n y a gençliğini emperyalist savaşlara karşı, barış için mücadeleye çağırdı. **Bunun yanında DDGF ve UÖB emperyalizme karşı mücadele veren Vietnam, Kamboçya, Angola emekçilerine gücünün yettiğince maddi ve manevi yardımlarda bulunuyordu. Bu gençliğin emperyalist savaşlara karşı barışı savunmak, fakat sömürüye ve zulme karşı verilen haklı savaşları desteklemek belgisinin doğal sonucuydu.**

DDGF ve UÖB ORTA - DOĞU ve KIBRIS SORUNU İLE DE YAKINDAN İLGİLENMEKTE, KIBRIS EMEKÇİ HALKININ BAĞIMSIZLIK SAVAŞI İLE DAYANIŞMASINI SÜRDÜRMEKTEDİR. KIBRIS'IN BATMAYAN BİR NATO GEMİSİ HALİNE GELMESİNE KARŞI ÇIKMAKTA, KIBRIS'TAKİ YABANCI ASKERİ ÜSLERİN SÖKÜLÜP ATILMASI VE «BAĞIMSIZ, BAĞLANTISIZ, ÜSLERDEN ARINMIŞ, TOPRAĞI BÜTÜN KBRIS» SAVAŞIMINDA, KIBRIS EMEKÇİ HALKINA OMUZ VERMEKTEDİR.

Günümüzde Helsinki Sonuç Bildirgesinin en ateşli savunucusu, bildirgede yer alan kararların hayata getirilmesinin en yorulmaz savaşçıları arasındadır dünya gençliği. Nükleer silahların yapımının sınırlandırılması (SALT) görüşmelerinin sürmesini ve SALT'ın hayata geçirilmesini, barıştan, dostluktan yana tüm dünya gençliği desteklemektedir.

DDGF ve UÖB uluslararası gençlik hareketinde etkinliğini günden güne artırırken, buna paralel olarak Enternasyonalci dayanışmasını yüksek boyutlara çıkarmaktadır. Gençliğe barış içinde özgürce gelişebileceği bir toplum yaratılması mücadelesinde öncülük etmekte, gençliğin mücadelesini işçi sınıfının yolunda yönlendirmektedir. DDGF ve UÖB'nin militarist, şövenist, ırkçı hareketlere karşı mücadele vermekteki, utku dolu savaşları bu gün kimse tarafından yadsınamaz. Faşist Pinoşet rejimine karşı mücadele veren Şili gençliğinin, Güney Afrika'daki ırkçı rejimlere karşı savaşım veren Güney Afrika gençliğinin en büyük güvenceleridir dünya gençliğinin uluslararası dayanışması, DDGF ve **UÖB Orta Doğu ve Kıbrıs sorunu ile de yakından ilgilenmekte, Kıbrıs emekçi halkının bağımsızlık savaşı ile dayanışmasını sürdürmektedir . Kıbrıs'ın batmayan bir NATO gemisi haline gelmesine karşı çıkmakta, Kıbrıs'taki yabancı askeri üslerin sökülüp atılması, bağımsız, bağlantısız, tüm yabancı askeri üslerden arınmış, toprağı bütün Kıbrıs mücadelesinde, Kıbrıs emekçi halkına ve gençliğine omuz vermektedir. Dünya gençliğinin bu savaşkan örgütleri NATO, CENTO, SENTO gibi emperyalizmin saldırgan militarist örgütlerine karşıdır. Bu kuruluşları dünya barışının devamı için tehlike olarak görür.**

DDGF ve UÖB ortak düzenledikleri uluslararası kongre, forum ve festivallerle emekçi ve öğrenci gençliğin uluslararası birlik ve dayanışmasını güçlendirmektedir. *UÖB bu toplantılarda* öğrenci gençliğin akademik, demokratik sorunlarını görüşüp tartışmaktadır. Öğrencilerin eğitim ve kültürel sorunlarına eğilerek eğitim ve öğretimin yaygınlık kazanmasına çalışmakta ve gerçek eğitimin üretime dönük olması gerekliliği üzerinde durmaktadır. Emekçi gençliğin sorunları, ulusal ve uluslararası platformda tartışılır, dört bir yandan gelen gençler görüş alışverişinde bulunurlar. Şüphesiz bu festivaller gençliğin işçi sınıfı yolunda verdiği mücadeleye katkıda bulunmakta, her toplantıdan sonra bu onurlu mücadele daha da güçlenmektedir.



Bütün dünya insanlığının baş düşmanı o l a n emperyalizme karşı yürütülen bu zorlu savaşımda, dünya gençliği baskıyla terörle, katliamlarla karşılaşmaktadır. Fakat kurtuluşunun nerde ve nasıl olacağının bilincinde, barıştan, dostluktan, ilerlemeden, sosyalizmden yana dünya gençliği yılmamakta, DDGF ve UÖB çatısı altında mücadelesini yükseltmektedir.

Dünya gençliğinin kopmaz bir parçası olan Türkiye gençliği de bu yıl ilk defa olarak tüm engellere ve baskılara rağmen Dünya Gençlik Haftasını coşkuyla kutlamaktadır. **Kıbrıs ve Gençlik olarak İlerici Gençler Derneği (İGD) nin bu soylu girişimini destekler, başarılar dileriz.**

KIBRIS ve GENÇLİK
Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : BURHAN ŞOLEN
Yönetim Yeri : Menekşe Sok. 21 A/5 Demirtepe - Ankara
Dizgi : ÖZAL Matbaası
Baskı : ÖZAKIN Matbaası - İst.
Son baskı tarihi : 16-12-1977